

dr hab. Krzysztof Nowosielski, prof. UEW
Katedra Zarządzania Procesami
Wydział Zarządzania
Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

Wrocław, 2022.12.12

RECENZJA

dorobku naukowego
oraz ocena osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych

dr inż. Anny Stroncsek

w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych,
w dyscyplinie: nauki o zarządzaniu i jakości

Spis treści

1. Podstawa prawna i przedmiot recenzji.....	1
2. Sylwetka naukowa i zawodowa Habilitantki	2
3. Ocena głównego osiągnięcia naukowego Habilitantki	3
4. Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego Habilitantki.....	7
5. Ocena osiągnięć Habilitantki w innych obszarach aktywności zawodowej.....	8
6. Wnioski końcowe.....	9

Anna Stroncsek

1. Podstawa prawna i przedmiot recenzji

Podstawą prawną niniejszej recenzji jest ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. 2018 poz. 1668 z późn. zm.) – dalej nazywana Ustawą. Na podstawie art. 221, ust. 4 Ustawy Rada Doskonałości Naukowej w dniu 27 czerwca 2022 r. dokonała wyznaczenia części składu komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr inż. Annie Stronczonek w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie: nauki o zarządzaniu i jakości, wszczętym w dniu 29 kwietnia 2022 r., powierzając mi funkcję recenzenta (sygnatura dokumentu: DRKN.Z5.400.58.2022). W dniu 5 września 2022 r. Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, działając na podstawie art. 221, ust. 5 Ustawy powołała komisję habilitacyjną w tym postępowaniu, w której składzie zostałem konsekwentnie wskazany jako recenzent (sygnatura sprawy: 898100000.531.4.2022). W piśmie datowanym na 9 września 2022 Przewodniczący tej Komisji - dr hab. Tomasz Czapla, prof. UEŁ, skierował do mnie prośbę o przygotowanie recenzji zawierającej ocenę, czy osiągnięcia naukowe dr inż. Anny Stronczonek spełniają kryteria określone w art. 219 ust.1 pkt. 2 Ustawy.

Recenzja została przygotowana na podstawie przekazanej mi dokumentacji, zawierającej:

1. Wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr inż. Anny Stronczonek, z następującymi załącznikami:
 - Kwestionariusz osobowy (Załącznik 1);
 - Autoreferat w języku polskim (Załącznik 2);
 - Autoreferat w języku angielskim (Załącznik 3);
 - Wykaz osiągnięć naukowych (Załącznik 4);
 - Kopia dokumentu potwierdzającego uzyskanie stopnia doktora (Załącznik 5);
 - Oświadczenie dotyczące RODO (Załącznik 6);
 - Poświadczenia wybranych aktywności naukowych (Załącznik 7).
2. Autorską monografię dr inż. Anny Stronczonek pt. ***Szczupła rachunkowość zarządca w polskich przedsiębiorstwach produkcyjnych*** (Wydawnictwo AGH, Kraków 2022, ISBN 978-83-66727-81-6), wskazanej we wniosku jako główne osiągnięcie naukowe Habilitantki.
3. Wydruk pozostałych, wybranych publikacji wraz z nośnikiem zawierającym ich elektroniczną wersję.

Dodatkowo wraz z dokumentacją, o której mowa powyżej, otrzymałem dwa podręczniki z obszaru rachunkowości, których Habilitantka jest współautorką. Są to:

1. *Rachunkowość finansowa. Ewidencje i sprawozdawczość*, autorzy: Joanna Sawicka, Anna Stronczonek, Elżbieta Marcinkowska, CEDEWU, Warszawa 2020.
2. *Sprawozdanie finansowe przedsiębiorstwa zgodnie z ustawą o rachunkowości*, autorzy: Joanna Sawicka, Anna Stronczonek, Elżbieta Marcinkowska, CEDEWU, Warszawa 2022.

Podręczniki te zakwalifikowałem jako element pozanaukowego dorobku Habilitantki (p.5).

Pragnę zauważyć, że przedłożona dokumentacja została przygotowana z zachowaniem należytej staranności, dzięki czemu jej analiza i ocena mogły być sprawnie przeprowadzone. Poszczególne osiągnięcia zastały prawidłowo sklasyfikowane, usystematyzowane oraz klarownie opisane.

Biorąc pod uwagę wymagania ustawowe muszę stwierdzić, że dostarczona dokumentacja jest kompletna i wystarczająca do przygotowania recenzji dorobku habilitacyjnego dr inż. Anny Stroncsek. Jedyny niedosyt, jaki w tym zakresie odczuwam dotyczy wybranych publikacji wieloautorskich, wykazanych jako pozostały dorobek naukowy (poz. 3 dokumentacji). W tym przypadku brakuje mi oświadczeń współautorów, które umożliwiłyby mi wyważenie zaangażowania Habilitantki w powstanie tych opracowań.

W niniejszej recenzji skoncentrowałem się przede wszystkim na ocenie głównego osiągnięcia naukowego Habilitantki, czyli przedłożonej monografii.

Dodatkowo, swoją oceną objąłem pozostałe osiągnięcia Habilitantki, w tym: dostarczone artykuły naukowe i podręczniki, osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne, a także pozostałe osiągnięcia opisane w autoreferacie stanowiącym załącznik do wniosku.

Oświadczam, że nie istnieje żaden konflikt interesów, który uniemożliwiłaby mi dokonanie obiektywnej oceny dorobku naukowego i pozanaukowego dr inż. Anny Stroncsek na potrzeby postępowania w sprawie nadanie jej stopnia doktora habilitowanego, wszczętego w dniu 29 kwietnia 2022 r. Nie jestem współautorem ani recenzentem żadnej z prac opublikowanych przez dr inż. Annę Stroncsek, a także nie prowadziłem, ani nie prowadzę z Habilitantką prac badawczych.

2. Sylwetka naukowa i zawodowa Habilitantki

Dr inż. Anna Stroncsek ukończyła studia magisterskiej w roku 1994 na Wydziale Zarządzania Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie (tytuł pracy – *Ekonomiczno-prawne aspekty leasingu i możliwości jego wykorzystania*). W roku 2002 Habilitantka uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie: nauki o zarządzaniu, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Metoda oceny efektywności restrukturyzowanego przedsiębiorstwa*. Praca ta została wyróżniona przez Radę Wydziału Zarządzania macierzystej uczelni. Do momentu uzyskania stopnia doktora Habilitantka ukończyła dwa kursy: kurs na kandydatów na głównych księgowych organizowany przez Stowarzyszenie Księgowych w Polsce (dalej SKP) oraz Studium Doskonalenia Dydaktycznego dla Asystentów organizowane przez macierzystą uczelnię. Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka brała dodatkowo udział w jednym warsztacie i jednym szkoleniu organizowanym przez SKP w obszarze rachunkowości oraz w jednym kursie z obszaru edukacji zindywidualizowanej, organizowanym przez *Collegium Wratislaviense*. Od 1994 roku Habilitantka jest zatrudniona w Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie, jako pracownik naukowo-dydaktyczny (do roku 2002 jako asystent, a potem jako adiunkt). Dodatkowo, w latach 1997-2011 Habilitantka była wykładowcą w kilku innych jednostkach edukacyjnych. Od 2017 roku Habilitantka współpracuje z Katedrą Rachunkowości Finansowej Instytutu Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Odbyla tam staż naukowy (10-12.2017), uczestniczyła w badaniach naukowych, międzynarodowych konferencjach oraz seminariach organizowanych przez tę Katedrę. Od 2019 roku Habilitantka współpracuje z *Victoria Foundation for Knowledge and Technologies for Small and Medium Business* w obszarze gospodarki odpadami.

3. Ocena głównego osiągnięcia naukowego Habilitantki

Dr inż. Anna Stroncsek jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu habilitacyjnym wskazała monografię naukową swojego autorstwa pt. *Szczupła rachunkowość zarządcza w polskich przedsiębiorstwach produkcyjnych*, wydaną w roku 2022 przez Wydawnictwo Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie. Recenzentami wydawniczymi tej monografii byli: prof. dr hab. Edward Nowak oraz dr hab. inż. Bogusława Bek-Gaik, prof. AGH.

Ze względu na obszerność i złożoność tej monografii jej ocena, jako głównego osiągnięcia naukowego Habilitantki, została podzielona na kilka części.

Strona formalna monografii

Oceniana monografia liczy 350 stron i składa się ze wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia oraz stosownych spisów i załączników. Trzy pierwsze rozdziały zawierają rozważania teoretyczne, natomiast rozdział czwarty ma charakter empiryczny. W spisie literatury autorka wykazała imponującą liczbę cytowanych opracowań - ponad 700 pozycji. Większość z tych opracowań ma charakter naukowy lub popularno-naukowy, są wśród nich publikacje zarówno polskojęzyczne, jak i obcojęzyczne, wydania starsze i najnowsze. W pracy umieszczono 55 rysunków oraz 57 tabel. Dodatkowo w załączniku nr 1 umieszczono 11 tabel. Przedłożona monografia jest dokumentem obszernym, dobrze ustrukturyzowanym, jest napisana językiem naukowym. Autorka klarownie tłumaczy prezentowane zagadnienia i poświęca im odpowiednią uwagę. Obiekty uzupełniające treść, takie jak rysunki i tabele są prawidłowo oznaczone. Od strony formalnej recenzowana monografia nie budzi zastrzeżeń, jest przygotowana starannie i spełnia wymogi stawiane tego typu opracowaniom, dlatego oceniam ją pozytywnie.

Obszar badawczy eksplorowany w monografii

Zgodnie z tytułem przedłożonej monografii porusza ona zagadnienie szczupłej rachunkowości zarządczej w polskich przedsiębiorstwach produkcyjnych. Choć wydaje się, że tak sformułowane zagadnienie wyraźnie i jasno wskazuje przedmiot badań, to jednak konieczne jest zgłębienie treści wstępu opracowania w celu poznania rzeczywistych intencji autorki. Tłumaczy ona, że zagadnienie *lean accounting* w literaturze przedmiotu rozumiany jest dwojako: jako rachunkowość zorientowana na zapewnienie prawidłowego zarządzania przedsiębiorstwem stosującym zasady szczupłego zarządzania (*lean management*) lub stosowanie zasad *lean* w obszarze procesów rachunkowości. Autorka zdecydowała się zająć pierwszym z wymienionych wariantów interpretacyjnych, wskazując go jako przedmiot badań. Za obiekt badawczy (w treści wstępu – s.8 – autorka użyła, moim zdaniem nietrafnie, określenia przedmiot rozprawy) zostało wskazane przedsiębiorstwo produkcyjne, które stosuje zasady szczupłego zarządzania. Doceniam fakt precyzji z jaką autorka próbuje nakreślić swój obszar badawczy, jednak odczuwam brak korespondencji między przedmiotem badań a tytułem monografii. Tytuł monografii mógłby moim zdaniem, być bardziej celnie określony w odniesieniu do jej treści, np. tak: „Rachunkowość zarządcza w przedsiębiorstwach produkcyjnych stosujących zasady szczupłego zarządzania”.

Przechodząc do kwestii przedmiotu badań prezentowanych w monografii oraz jej głównego celu, którego istotą jest zbadanie zależności pomiędzy praktyką rachunkowości zarządczej a stopniem wdrożenia szczupłego zarządzania, pragnę wyrazić swoje zadowolenie z podjęcia tego zagadnienia przez Habilitantkę. Jestem przekonany, że jest ono szalenie ważne dla rozwoju wiedzy o systemach zarządzania jednostkami organizacyjnymi, jest aktualne, a jego podjęcie jest potrzebne z punktu widzenia istniejących luk poznawczych oraz potrzeb biznesowych. Rachunkowość zarządcza stanowi podsystem systemu zarządzania, co nie oznacza, że od strony procesowej, narzędziowej, czy informacyjnej jest z nim z założenia zsynchronizowana. Z mojego doświadczenia zawodowego i naukowego wynika, że proces dopasowywania tych systemów do siebie trwa nieustannie w jednostkach organizacyjnych, a pełna równowaga między nimi jest wręcz nieosiągalna. Nie oznacza to, że stan ten należy bezwarunkowo akceptować czy też postrzegać jako nieuniknioną cechę relacji obu systemów, lecz raczej jako nieustanne wyzwanie dla osób odpowiedzialnych za te systemy. Biorąc pod uwagę podjęte zagadnienie badawcze oraz potencjalną wartość naukową i praktyczną wyników badań prezentowanych w monografii mogę z pełnym przekonaniem wystawić wysoką ocenę za intencje i cele naukowe Habilitantki wyrażone w treści opracowania. Dodatkowo, pragnę zaznaczyć, że podjęta tematyka oraz treść monografii, w tym teorie naukowe, na których bazuje Habilitantka (patrz punkt 4.1) z całą pewnością lokują się w dyscyplinie – nauki o zarządzaniu i jakości, w dziedzinie nauk społecznych.

Metodyka pracy badawczej

W kontekście postawionego celu pracy autorka zdefiniowała hipotezy badawcze, dokładnie pięć hipotez. Tym samym wyraźnie wskazała, że postawiony cel planuje osiągnąć w drodze badań ilościowych, wykorzystujących potencjał obliczeń statystycznych do udowodnienia swoich naukowych przypuszczeń. Jest dla mnie oczywiste, że precyzyjne ich zdefiniowanie jest posunięciem niezbędnym do skutecznego przeprowadzenia badań. Odnoszę wrażenie, że autorka recenzowanej monografii jest tego świadoma, chociaż we wstępie monografii hipotezy zostały określone na bardzo ogólnym poziomie, wręcz nieweryfikowalnym. Jednak w rozdziale czwartym, hipotezy 1, 3 i 4 zostały zdekomponowane na hipotezy cząstkowe, co w mojej opinii było działaniem niezbędnym, zrealizowanym jednak na poziomie minimum, aby można było w ogóle poddać je weryfikacji w drodze zabiegów statystycznych.

W przypadku hipotezy nr 2 moją wątpliwość budzi podział badanych jednostek gospodarczych według kryterium ich wielkości. Dostrzegam tu dwa problemy, aczkolwiek od razu zastrzegam, że nie są one krytyczne i nie wpłynęły znacząco na moją ocenę. Po pierwsze, uważam że kryterium podziału przedsiębiorstw według wielkości mierzonej liczbą zatrudnionych pracowników (kryterium zastosowane w metryczce kwestionariusza badawczego) może nie być wystarczające do pełnego zrozumienia badanego zagadnienia. Istnieją inne miary, np. suma bilansowa czy suma rocznych obrotów, które wydają mi się być w tym przypadku nieco lepsze. Jestem przekonany, że skomplikowanie systemu rachunkowości nadaża za złożonością i wielkością struktury organizacyjnej, w przypadku której liczba pracowników ma kluczowe znaczenie. Można jednak przyjąć, że system rachunkowości zależy w swym kształcie także, może nawet w dużym stopniu, od np. liczby rejestrowanych w systemie rachunkowym transakcji

dotyczących przychodów i kosztów oraz skomplikowania ich rozliczeń. Po drugie widzę rozdzwięk pomiędzy sposobem podziału badanych jednostek według zastosowanego kryterium w kwestionariuszu ankiety, a sposobem grupowania jej wyników w momencie weryfikacji hipotezy nr 2 (s.258). W metryczce ankiety (s.296) oraz charakterystyce próby badawczej (s.225) autorka podzieliła badaną zbiorowość wg kryterium wielkości na cztery grupy (progi: 50; 250; 500), natomiast podczas weryfikacji hipotezy nr 2 ograniczyła się do dwóch grup, dodatkowo nieprecyzyjnie rozgraniczonych (<250; >250 - s.258). W przypadku hipotezy nr 5 mam wątpliwość, czy przypadkiem nie jest ona zbyt trywialna. Pomijając kwestię samego pakietowania narzędzi rachunkowości zarządczej, o czym od lat piszą np. niemieccy specjaliści, wydaje mi się, że ta postawiona hipoteza nie wpisuje się po prostu w konwencję eksplanacyjnego charakteru badań ilościowych, a ma raczej charakter eksploracyjny lub co najwyżej deskryptywny. Jestem przekonany, że w przypadku zamiaru badawczego wyrażonego pod postacią hipotezy nr 5 w zupełności wystarczyłoby postawienie pytania badawczego.

Kolejna sprawa dotyczy gromadzenia danych w procesie badawczym, które zostało zrealizowane z wykorzystaniem metody sondażu diagnostycznego, choć autorka używa dla niej określenia - metoda ankietowa (s.12). Co oczywiste, ankietą, a dokładniej kwestionariusz ankiety jest jedynie narzędziem badawczym. Pozyskanie danych w drodze przeprowadzenia ankiety wydaje się być właściwym rozwiązaniem z punktu widzenia celu pracy, aczkolwiek odczuwam pewien dyskomfort metodologiczny w tym kontekście. Metody statystyczne wykorzystane szeroko w ocenianej monografii wymagają odpowiednich warunków realizacji. Statystyka zajmuje się zjawiskami o charakterze masowym. Pomijając metodę monograficzną, która nie mogła być w tym przypadku użyta, badania ilościowe prowadzone na dużych zbiorowościach mają moim zdaniem sens wówczas, gdy: albo bierzemy pod uwagę całą populację (co najczęściej jest bardzo trudne lub wręcz niewykonanalne), albo gdy wybrana część populacji jest reprezentatywna, a więc jest strukturalnie zbieżna z całą populacją. Właściwy dobór próby badawczej, a dalej udowodnienie, że spełnia ona wymóg reprezentatywności jest szalenie trudne, ale moim zdaniem niezbędne by móc z dużą pewnością wnioskować na podstawie zgromadzonych danych. W badaniach prowadzonych w drodze indukcji zawsze jest przestrzeń dla błędu, dlatego z niepokojem obserwowałem coraz głębsze rozważania i co raz bardziej zaawansowane wyliczenia prowadzone przez autorkę w rozdziale 4. Przez moment obawiałem się nawet, że dojdzie do uogólnienia wyników na całą populację, co byłbym zdecydowany uznać za bardzo poważny błąd metodyczny. Na szczęście do takiego uogólnienia nie doszło, a autorka odniosła wyniki testowania hipotez jedynie do badanej zbiorowości. Doceniam fakt, że w zakończeniu pracy autorka wskazała ograniczenia prowadzonych badań, w tym te dotyczące metodyki badawczej. Zaproponowała także dalsze kierunki badań, co moim zdaniem świadczy o dojrzałości naukowej Habilitantki. Tym niemniej pragnę zwrócić uwagę na fakt, że w pracy zabrakło odpowiedzi na tak istotne pytania jak: W jaki sposób została dobrana badana zbiorowość (pomijam kwestię ogólnego kryterium doboru jednostek, a więc tych z nich, które deklarują stosowanie koncepcji *lean management*)? Czy jest ona reprezentatywna? Kiedy przeprowadzono badanie? Jaka była zwrotność ankiet? Ile ankiet zostało odrzuconych i dlaczego? Kwestie te moim zdaniem wymagają wyjaśnienia.

Wyniki pracy badawczej

Od strony merytorycznej wyniki badań zaprezentowane w recenzowanej monografii, zarówno w jej części teoretycznej, jak i empirycznej wydają się być bardzo atrakcyjne naukowo. Autorka podjęła się eksploracji zagadnienia, które dostarcza wciąż więcej pytań niż odpowiedzi, które ma duży potencjał badawczy i praktyczny, i które powinno być lepiej poznane. Oczywiście jest, że utrzymywanie systemu rachunkowości zarządczej, niedopasowanego do specyfiki systemu zarządzania, w tym potrzeb informacyjnych kadry zarządzającej, jest po prostu nieopłacalne pod każdym względem, w tym pod względem finansowym. Stosowanie koncepcji *lean management* z pewnością bodźcuje system rachunkowości do zmiany. Dlatego cieszę się, że Habilitantka zajęła się tym zagadnieniem. Poznanie uwarunkowań interakcji między szczupłym systemem zarządzania jednostką organizacyjną, a systemem rachunkowości może istotnie wpłynąć na rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości.

Jednocześnie, mimo wielu zalet prezentowanej monografii, dostrzegam pewne jej mankamenty, które dotyczą warstwy merytorycznej. Wynikają one wprost z przyjętej metodyki badawczej, która powoduje, że należy krytycznie podejść do osiągniętych wyników. Ankieta, jako narzędzie badawcze, a szerzej sondaż diagnostyczny są w stanie dostarczyć badaczowi wiedzę, która z natury jest niepewna. Wpływa na to m.in. ograniczona liczba pytań, jakie badacz jest w stanie umieścić w kwestionariuszu, dostępność i przystępność kwestionariusza ankiety, dobór respondentów w ramach badanej organizacji, ograniczony czas, miejsce i moment badania, czy deklaratorywność odpowiedzi w miejsce faktów. Przez wzgląd na te mankamenty metodyczne, wyniki zaprezentowane w recenzowanej monografii, mimo próby ich obiektywizacji w drodze działań statystycznych, należy traktować jako prawdopodobne, lecz niekoniecznie pewne. Bardzo cieszy mnie, że sama autorka zauważyła te ograniczenia, formułując ich listę w zakończeniu pracy. Za to należy się duży plus do oceny finalnej. Świadomość ograniczeń prowadzonych badań i umiejętność krytycznej ich oceny to moim zdaniem dowód na dojrzałość badacza.

Weryfikacja sformułowanych w pracy hipotez badawczych mimo wszystko wnosi sporo nowej wiedzy o organizacjach stosujących metody szczupłego zarządzania. Nie chcąc powtarzać treści zawartych w monografii, ani tej z autoreferatu pragnę zwrócić uwagę na jeden z wniosków z przeprowadzonych badań, który lokuje się w sferze barier w transformacji rachunkowości zarządczej w kierunku szczupłej rachunkowości zarządczej. Jest to przede wszystkim niechęć do zmian, która wydaje się problemem wręcz klasycznym w krajowych organizacjach i dotyczy wielu innych obszarów funkcjonalnych, czy organicznych przedsiębiorstw i instytucji. Składa się na nią niechęć jednostki do zmian w obrębie swojego stanowiska, czy obsługiwanych procesów, ale także niechęć 'instytucjonalna', która wynika z hierarchicznej zależności systemów, których zmiana dotyczy, od systemów nadrzędnych, nierzadko odmawiających lub utrudniających wprowadzanie zmian w drodze oddolnych inicjatyw. Nie podejmuję się tu i teraz próby zrozumienia tego problemu, ale uważam, że wymaga on dodatkowej uwagi badawczej i w tym przypadku raczej w drodze pogłębionego studium przypadku, a nie sondażu diagnostycznego. Moim zdaniem rozwiązanie tego problemu może istotnie poprawić

skuteczność i efektywność wprowadzania strategicznych zmian do systemu zarządzania jednostkami organizacyjnymi, co dotyczy również obszaru rachunkowości.

Podsumowanie

Uważam, że przedłożona mi do recenzji monografia dr inż. Anny Stroncdek, jako jej główne osiągnięcie naukowe wskazane we wniosku habilitacyjnym, spełnia wymogi stawiane tego typu pracom, zarówno te określone ustawowo, jak i te wynikające z dobrych praktyk. Jest ono moim zdaniem: oryginalne, wartościowe i bardzo interesujące poznawczo, z zastrzeżeniem uwag, które wyraziłem w ramach ocen cząstkowych. Uważam, że monografia ta stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny: nauki o zarządzaniu i jakości. Obszar badawczy, w którym porusza się Habilitantka w swoim dziele dotyczy systemów zarządzania przedsiębiorstwami produkcyjnymi, w tym szczególnych relacji szczupłego zarządzania (*lean management*) i rachunkowości zarządczej. Habilitantka, w drodze głębokich studiów literaturowych i autorskich badań empirycznych, pokazała niezwykłą złożoność tych relacji. Myślę, że ten obszar badawczy jeszcze przez wiele lat będzie mógł być eksplorowany przez Habilitantkę, szczególnie jeśli pojawi się zamiar rozstrzygnięcia ograniczeń, które dotknęły badań zaprezentowanych w recenzowanej monografii.

4. Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego Habilitantki

Pozostały dorobek publikacyjny zgromadzony od momentu uzyskania przez Habilitantkę stopnia doktora jest zlokalizowany, patrząc przez pryzmat poruszanej problematyki badawczej, przede wszystkim wokół rachunkowości, jako systemu informacji zarządczej. Poruszane w pracach naukowych Habilitantki zagadnienia dotyczą m.in. warunków funkcjonowania systemu rachunkowości zarządczej, roli systemów informatycznych w kształtowaniu rozwiązań rachunkowości zarządczej, z uwzględnieniem jakości informacji generowanej przez ten system, a także stojących przed nim wyzwań. Oprócz przedsiębiorstw Habilitantka bada także jednostki sektora finansów publicznych. Obszar badawczy wygląda na spójny, a Habilitantka konsekwentnie go eksploruje, co oceniam pozytywnie. Nie oznacza to, że tematyka badań i poruszanych problemów powtarza się w ocenianych publikacjach. Takich sytuacji nie odnotowałem, co również uznaje za zaletę dorobku Habilitantki.

Oceniany dorobek publikacyjny, poza recenzowaną monografią, jest obszerny i zróżnicowany pod względem formy i miejsca publikacji, a także języka publikacji. W dostarczonej mi dokumentacji są zarówno publikacje autorskie dr inż. Anny Stroncdek, jak i publikacje wieloautorskie (maks. 2 współautorów). Samodzielne prowadzenie badań i prezentacja ich wyników w formie opracowań naukowych jest właściwym atrybutem osób posiadających stopnie naukowe. W mojej opinii ważna jest także umiejętność współpracy naukowej i zespołowego podejmowania wyzwań badawczych. W przypadku Habilitantki oba te rozwiązania są stosowane.

W rezultacie prac badawczych Habilitantki, po uzyskaniu stopnia doktora, powstało 80 opracowań. Są to zarówno monografie naukowe (pisane we współautorstwie, a także rozdziały w monografiach), rozdziały w materiałach konferencyjnych, a także autorskie i tworzone wspólnie z innymi autorami artykuły naukowe. Do tego dorobku Habilitantka zalicza także

współredakcję dwóch monografii naukowych. Liczba opublikowanych opracowań naukowych po uzyskaniu stopnia doktora w stosunku do okresu sprzed uzyskania tego stopnia jest większa, ale też czasokres liczony od momentu uzyskania stopnia doktora względem uprzedniego w awansie czasokresu jest większy. Generalnie jednak rzecz ujmując, mogę stwierdzić, że tempo budowania dorobku jest właściwe.

Od strony punktacyjnej, która w ostatnich latach jest bardzo mocno eksponowana w ocenie dorobku naukowego polskich badaczy, dorobek Habilitantki wygląda według mnie wystarczająco dobrze. Zgromadzone punkty ministerialne przyznane za publikacje Habilitantki, liczba ich cytowań i inne wyniki wskaźnikowe odnoszące się do powołań na dorobek Habilitantki są w mojej opinii wystarczające na tym poziomie rozwoju naukowego do wystawienia pozytywnej oceny jej dorobku.

5. Ocena osiągnięć Habilitantki w innych obszarach aktywności zawodowej

Pozostały dorobek Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktora prezentuje się bardzo interesująco. Jest to według mnie dorobek bogaty i zróżnicowany. Przytoczę w tym miejscu wybrane osiągnięcia w ramach tego obszaru oceny.

Pierwszym analizowanym obszarem poddanym ocenie są osiągnięcia dydaktyczne, które wynikają z realizacji podstawowych obowiązków pracownika uczelni w zakresie kształcenie i wychowanie studentów. Habilitantka realizuje te zadania przede wszystkim na macierzystej uczelni (AGH), na Wydziale Zarządzania i ma w tym obszarze duże doświadczenie. Prowadzone przez Habilitantkę zajęcia dotyczą przede wszystkim obszaru rachunkowości (m.in.: Controlling, Ekonomika przedsiębiorstw, Finanse, Komputerowe wspomaganie decyzji, Podstawy rachunkowości, Podstawy rachunku kosztów, Rachunkowość zarządcza, Zarządzanie finansami przedsiębiorstw), a więc obszaru, w którym osiągnięcia Habilitantki są przedmiotem oceny w prowadzonym postępowaniu habilitacyjnym. Świadczy to o spójności jej zainteresowań naukowych i dydaktycznych. Habilitantka prowadzi także zajęcia w ramach współpracy z innymi uczelniami, jest autorką podręczników i materiałów dydaktycznych. Habilitantka prowadzi seminaria dyplomowe na macierzystej uczelni, w ramach których wypromowała blisko 60-ciu dyplomantów (na innych uczelniach dodatkowo ponad 200). Dodatkowo recenzowała około 350 prac dyplomowych. Brała także udział w powstaniu i kierowaniu pracami uczelnianego koła naukowego, w tym także w organizowaniu studenckich seminariów naukowych. Była także recenzentką artykułów naukowych i jest członkiem stowarzyszenia *International Society for Business Education*. Za swoją działalność naukową i dydaktyczną wielokrotnie otrzymywała nagrodę Rektora AGH i inne wyróżnienia władz rektorskich macierzystej uczelni.

Istotnym uzupełnieniem pracy dydaktycznej Habilitantki jest działalność organizacyjna realizowana na rzecz macierzystej uczelni. Ten typ aktywności traktuję jako cechę właściwą dla pracowników zaangażowanych w życie uczelni i utożsamiających się z jej misją. Również na tym polu Habilitantka wykazuje swoją aktywność. Jest członkiem wielu różnych komisji uczelnianych i wydziałowych, brała udział w procesach rekrutacji, współtworzyła i doskonaliła programy studiów na macierzystej uczelni.

Ważnym obszarem aktywności każdego pracownika naukowego jest udział w konferencjach naukowych. W autoreferacie Habilitantka wykazała 55 konferencji naukowych, w tym 23 międzynarodowych, których była uczestnikiem. Wygłosiła 14 referatów i zaprezentowała 3 postery. Była także członkiem komitetów organizacyjnych 6-ciu konferencji naukowych.

Habilitantka pełniła także funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim, do której została powołana przez Radę Wydziału Zarządzania AGH w postępowaniu Pana Bartłomieja Bartnika (obrona 22.02.2019). Tematyka tej pracy była ściśle związana z obszarem reprezentowanym przez Habilitantkę, czyli obszarem rachunkowości zarządczej.

Podsumowując osiągnięcia Habilitantki na polu dydaktycznym i organizacyjnym oraz popularyzującym naukę, pragnę stwierdzić, że zasługują one moim zdaniem na pozytywną ocenę.

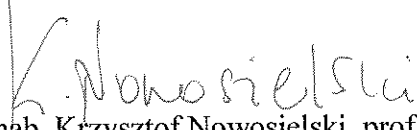
6. Wnioski końcowe

Po dokonaniu dogłębnej analizy dokumentacji habilitacyjnej **dr inż. Anny Stroncsek**, ze szczególnym uwzględnieniem jej głównego osiągnięcia naukowego, a więc monografii naukowej pt. *„Szczupła rachunkowość zarządcza w polskich przedsiębiorstwach produkcyjnych”*, pragnę stwierdzić, że moim zdaniem wniosek Habilitantki o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie: nauki o zarządzaniu i jakości jest zasadny.

W mojej ocenie dorobek naukowo-badawczy i inne pokrewne osiągnięcia dr inż. Anny Stroncsek zgromadzone przez nią po uzyskaniu stopnia doktora spełniają wymagania określone w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. *„Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”* (Dz. U. 2018 poz. 1668 z późn. zm.). Dorobek ten z uwagi na wartości poznawcze i swoją oryginalność wzbogaca dotychczasowy stan wiedzy w obszarze nauki o zarządzaniu i jakości. Posiada również wartości użyteczne, ważne w kontekście pożądanej aplikacyjności rozwiązań opracowywanych w ramach badań prowadzonych w tej dyscyplinie.

Wnoszę zatem o nadanie dr inż. Annie Stroncsek stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Wrocław, 12.12.2022

dr hab. Krzysztof Nowosielski, prof. UEW